Sant Pere Sallavinera

Els municipis rurals del que avui denominen l'Alta Anoia romanen discretament apartats, aïllats del brogit de les grans ciutats i capitals de les comarques catalanes. Resten encara immersos en la calma de la vida rural, enmig d'un paisatge de planes plantades de cereals, trencades aïlladament per petits serrals coberts per boscos testimonis del que foren grans superfícies boscoses. I Sant Pere Sallavinera és un dels exemples més significatius d'aquest territori amable, però també sec i auster, un municipi amb una història molt rica, on arreu trobem petjades dels nostres avantpassats.

Una visita imprescindible és la pujada al castell de Boixadors. És impressionant en qualsevol època de l'any i a qualsevol hora del dia. A l'hivern, amb el paisatge gebrat quan el vent del nord, sec i intens, ens trenca la fesomia de la cara, observem la bellesa allunyada de les masies que treuen un acollidor fum per les xemeneies, i a la primavera quan la verdor dels camps inunda el paisatge i es barreja amb la brotada de les rouredes. Pujar a Boixadors és gaudir de la tranquil?litat i de la riquesa del patrimoni medieval. Pujar a Boixadors és recuperar el sentit de la vista, poc a poc refem la capacitat de gaudir de la llunyania, de delimitar les serralades que s'allarguen a l'horitzó. Pujar a Boixadors és recuperar l'olfacte, les olors de les plantes autòctones, del romaní, de les pinedes, i de la farigola i també és recuperar l'oïda, recuperar el silenci i al mateix temps sentir les esquelles d'algun dels pocs ramats d'ovelles que encara pasturen per la zona. Pujar a Boixadors és sentir-se per unes hores com un element més de la naturalesa, sentir que l'home encara pot mantenir el difícil equilibri i respecte entre l'ocupació del territori i la vitalitat del seu entorn.

